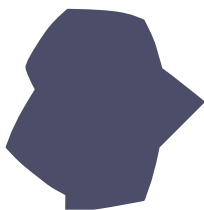

DEWEER GALLERY

KEREN CYTTER
SIREN

01.06 - 03.07.2016

Keren Cytter - Siren
Deweer Gallery
01.06 – 03.07.2016

Voor videokunstenares, filmmaakster en schrijfster Keren Cytter (° Tel Aviv, Israël, 1977 / werkt in New York) wordt 'Siren' haar tweede solo show met Deweer Gallery.

De tentoonstelling stelt 3 video's van Cytter voor: 'Siren' (2014), 'Rose Garden' (2014) en 'Metamorphosis' (2015).

Het werk van Keren Cytter focust op relaties, of beter de onmogelijkheid van relaties, alsook de onmogelijkheid van authentieke filmcreatie. Haar werken reflecteren constant op hun eigen maakproces, desillusioneren de toeschouwer, tonen dat 'het magisch licht' niet zozeer magisch is, als wel een gemaakte constructie - net als relaties en seksualiteit... Dit doet Cytter nooit met enige rancune of zwartgalligheid, maar met speelse en humoristische gebaren die je weten te raken en overtuigen. Het zijn verhalen gebaseerd op scripts die Cytter zelf schrijft en die door vrienden gespeeld worden. Keren filmt ze zelf met haar camera, vaak in de beslotenheid van haar eigen appartement. Met haar narratieve maar radicaal experimentele, met weinig middelen en snel gemaakte video's wordt Keren Cytter erkend als een kunstenares die de taal van het medium radicaal heeft vernieuwd en uitgebreid.

Naar aanleiding van Cytter's solo show bij en in samenwerking met Deweer Gallery programmeert Art Cinema OFFoff Gent een voorstelling van ander videowerk van Cytter, op maandag 30 mei om 20 u. in de aanwezigheid van de kunstenares.

Siren (2014)
Digitale HD video, kleur, geluid, 14'39", Ed. 5 + II A.P.

In 'Siren' overtuigt een vrouwelijke verteller haar mannelijke vriend om een andere man te vermoorden, in naam van alle vrouwen en omwille van de ongelijke strijd tussen de seksen. De film zit niet alleen vol eenvoudige kitcheffecten - zoals cartooneske bloemen die het scherm afzomen - maar er wordt ook gebruik gemaakt van internetbeelden van lage kwaliteit, zoals Google-zoekopdrachten of Skype-conversaties. Cytter wendt deze 'poor images' aan om te wijzen op hun distantiërende effect binnen sociale relaties.

De film onthult zijn eigen maakproces, waardoor de kijker zich bewust wordt van de tijd en tegelijk ook inzicht krijgt in het creatieproces van de kunstenaar. Scènes worden herhaald in verschillende contexten en in meer of minder hoogstaande kwaliteit, zodat een ambigu en breed scala van mogelijke beelden tevoorschijn komt.

De muziekkeuze van de film wordt ook expliciet verduidelijkt: we krijgen de officiële website van Bryan Ferry te zien, terwijl we diens 'Song To The Siren (Instrumental Mix)' horen, maar dan afgespeeld vanop een YouTube-kanaal en in de versie van Tim Buckley. De nummers worden gebruikt als rekvisieten die ons gidsen doorheen de film. Buckley's levensloze, mysterieuze stem meandert doorheen het verhaal alsof het een documentaire betrof over de muzikant in kwestie.

Aan het einde legt de verteller de lijn van de gebeurtenissen van de film uit. Ze vertelt hoe ze haar bewonderaar ertoe bracht om de andere man te vermoorden, maar hoe ze uiteindelijk zelf door de man wordt neergestoken.

Rose Garden (2014)
Digitale HD video, kleur, geluid, 8'57", Ed. 5 + II A.P.

'Rose Garden' is een tragisch verhaal dat zich afspeelt in een Texaanse bar. De video is een soort pastiche op Luis Buñuel's surrealistische film 'L'Âge d'or' (1930).

De setting is een landelijke bar genaamd Rose Garden, vermoedelijk genoemd naar de slogan op de wervingsaffiche van het beruchte Marine Corps dat ophangt in het café: "We Don't Promise You a Rose Garden". Deze slogan echter, hoewel onwetend hergebruikt door het leger, is eigenlijk afkomstig uit een semi-autobiografische roman uit 1964 van Joanne Greenberg getiteld 'I Never Promised You a Rose Garden'. Het vertelt het verhaal van een schizofrene vrouw die een gedetailleerd uitgewerkte schijnwereld bijeen fantaseert in haar hoofd.

Het drastische verloop van het verhaal versus de lichtheid in de compositie zijn cruciale contrapunten in deze film. Dit is ook passend bij de stijl van de film: verschillende plots lopen tegelijk en los van elkaar, terwijl hun scènes elkaar toch overlappen. De verhaallijnen bestaan uit losse re-enactments van scènes uit Buñuel's film, maar dan ongerijmd en aangeleverd zonder introductie of duiding.

Een man van middelbare leeftijd schept op over zijn tienerzoon, terwijl die naast hem een geweer staat op te blinken; een vrouw wordt versierd door een man terwijl haar vriend drankjes koopt aan de bar; een man op de achtergrond fluistert gore praat in een betaaltelefoon; de vrouwelijke barman aan de andere kant van de lijn moet glimlachen. De dialoog blijft algemeen, als geschreven door een kind, en verloopt vaak niet synchroon met de mondbevingen van de acteurs.

De soundtrack verandert telkens van stemming, maar lijkt nooit afgestemd op het visuele. De film voelt aan als een alternatieve realiteit. De daarin gepresenteerde bijna emotionele aanvaarding van de dood staat in schril contrast met de narratieve lijn van de vader die spreekt tot zijn zoon.

Met 'Rose Garden' bekritiseert Keren Cytter uitdrukkelijk de combinatie van vrome familiale waarden, Amerikaanse wapenwetten en algemene maatschappelijke gedragspatronen.

Metamorphosis (2015)
Digitale HD video, kleur, geluid, 11'07", Ed. 5 + II A.P.

'Metamorphosis' is een beschouwing omtrent angst, paranoia en eigendunk. Met behulp van gevonden beeldmateriaal van YouTube-video's, documentaires en herkenbare fragmenten uit Hollywoodfilms als 'James Bond' en 'Scream', analyseert Cytter de figuur van de slechterik. Ze toont ook hoe nachtmerries en terreur opdagen in onze alledaagse - en historische - realiteit. Bewerkt met nieuw gefilmd beeldmateriaal, ontvouwt zich een ontwricht verhaal dat transformatie onderzoekt. Een commentaarstem vermengt zich met de instrumentale rap 'Kush'n Money' door Brownski Music, wat de video een sinistere onderton schenkt. Er wordt in deze film intentioneel gebruik gemaakt van kitsch, en de low-budget stijl doet denken aan amateur videodagboeken en aan home movies - laag in betrouwbaarheid, maar rijk aan kritische provocatie. Door middel van de sfeer van intrige die ze oproept - haar personages zitten verstrikt in verhalen waar jaloezie, moord, wraak en liefde schering en inslag zijn - poogt Cytter door te dringen tot de kern van klassieke cinema of literatuur. Ze voert hiermee een onderzoek naar de achterliggende sjablonen en stelt zich vragen over hun betekenis, alsook over hun interne logica.

Keren Cytter

In 2013 presenteerde Deweer Gallery Cytter's eerste solo show ('Tutorial') in België.

Keren Cytter's video's werden verder getoond in haar solo shows in het Frankfurter Kunstverein, de Kunsthalle Zürich (beide 2005), Kunst-Werke Berlin (2006), MUMOK Wenen (2007), in Witte de With, Rotterdam (2008), in de Tate Modern Turbine Hall ('History in the making' met D.I.E. Now, 2009), in het Moderna Museet, Stockholm en in het Hammer Museum, Los Angeles (beide 2010), in het Stedelijk Museum Amsterdam ('Avalanche', 2011), in de Oakville Galleries, Canada ('Based on a true story'), bij Walter Phillips Gallery at the Banff Centre for the Arts, Alberta (beide 2012), in Kunsthall Charlottenborg, Kopenhagen (2014), in het Museum of Contemporary Art Chicago (2015), en bij Art Cinema OFFoff te Gent (2016).

Ook is Cytter's werk te zien in talloze groepsshow's wereldwijd waaronder de 53ste Biënnale van Venetië (2009).

In 2015 toonden onder meer Kunstpalais, Erlangen en Gemeentemuseum Helmond haar werk in 'Affekte'; in hetzelfde jaar was haar werk te zien in 'TURN ON', Tel Aviv Museum, Tel Aviv, 'Die kalte Libido', Haus der Kunst, München en in 'Creating Realities - Encounters Between Art and Cinema', Pinakothek der Moderne en Museum Brandhorst, München. In 2014 nam Cytter deel aan 'Der Stachel des Skorpions' ('De steek van de scorpioen'), Museum Villa Stuck, München & Institute Mathildenhöhe, Darmstadt, 'High Performance. The JULIA STOSCHEK COLLECTION as guest at the ZKM. Time-based Media Art since 1996', ZKM - Zentrum für Kunst und Medientechnologie, Karlsruhe en aan 'Skeptical Thoughts on Love', Künstlerhaus Stuttgart. In 2013 was haar werk te zien tijdens 'Contour 2013 - 6de Biënnale van het bewegend beeld' in Mechelen. In 2012 werkte Keren Cytter mee aan o.a. 'Made in Germany II' in het Sprengel Museum en in het Kunstverein te Hannover. In 2011 was werk van haar te zien in het Solomon R. Guggenheim Museum, New York (in 'Found in translation') en in het Moscow Museum of Modern Art, Moskou (in 'Expanded Cinema'). Witte de With, Rotterdam toonde haar in 'Morality' in 2010 en in 2009 werd ze getoond in 'The Generational: Younger Than Jesus' in The New Museum, New York.

Keren Cytter - Siren
Deweer Gallery
01.06 – 03.07.2016

For video artist, film maker and writer Keren Cytter (° Tel Aviv, Israel, 1977 / lives and works in New York USA) is 'Siren' is her second solo show with Deweer Gallery.

The exhibition screens 3 videos: 'Siren' (2014), 'Rose Garden' (2014) and 'Metamorphosis' (2015).

The work of Keren Cytter focuses on human relations, or on the impossibility of relations, as well as the impossibility of authentic film making. Her films constantly reflect on their own creation process, they disenchant, show that the 'magic light' isn't all that magical, but rather a construction – just like relations and sexuality ... Cytter never does so with grudge or pessimism, but with playful and humoristic gestures that are touching and convincing.

Cytter's stories are based on scripts she writes herself, are being played by friends and are shot by the artist herself, often in the privacy of her own apartment. With these narrative yet radically experimental videos, made quickly and with few resources Keren Cytter is internationally acclaimed as the artist who constantly innovates and expands the language of the medium.

On the occasion of Cytter's solo show and in close collaboration with Deweer Gallery Art Cinema OFFoff Ghent is screening other (and elder) videos by Keren Cytter, on Monday May 30, 2016 – 8pm, in the presence of the artist.

Siren (2014)

Digital HD video, color, sound, 14'39", Ed. 5 + II A.P.

In 'Siren' a female narrator convinces her male friend to murder another man in the name of all women and inequality in the battle of the sexes. The film is packed with simple kitsch effects—cartoon-like flowers occasionally occupy the screen—as well as 'poor' images related to the Internet, such as Google research and Skype conversations indicating distanced social relations.

The film reveals its own editing process, making the viewer aware of time and the artist's creative process. Image and scenes are repeated in different qualities and contexts, showing the wide range of ambiguous possibilities images can have.

The selection of music in the film is also made clear: a web browser shows the Bryan Ferry (Official) website, while his 'Song To The Siren (Instrumental Mix)' is played from a YouTube webpage, this time in a version by American singer Tim Buckley. The songs are used as props, as guidelines throughout the film. Buckley's voice is lifeless and uncanny as it flows in and out of the narrative of the film as if it was part of a documentary about the musician.

At the end the narrator explains the line of events in the film, how she had the admirer kill another man, but ultimately gets stabbed herself by the man.

Rose Garden (2014)

Digital HD video, color, sound, 8'57", Ed. 5 + II A.P.

'Rose Garden' is a tragic story that takes place in a Texan bar. The video is a kind of pastiche of Luis Buñuel's surrealist film 'L'Âge dor' (1930). Set in a rural bar called the Rose Garden, presuma-

bly named after the slogan of an infamous Marine Corps recruitment poster which hangs inside: "We Don't Promise You a Rose Garden". However, this slogan, ignorantly repurposed by the military, was taken from the 1964 semi-autobiographical novel of a teenage girl's battle with schizophrenia by Joanne Greenberg 'I Never Promised You a Rose Garden'.

The drastic course of the story and the lightness of the composition are key counterpoints. This is appropriate given the style of the film: multiple plots coexist independently, their scenes overlapping. The storylines comprise loose reenactments of scenes from Buñuel's film, yet are incongruous and delivered without introduction or exposition. A middle-aged man crows about his teenage son, who stands next to him polishing a shotgun; a woman is wooed by a man while her boyfriend buys drinks at the bar; a man in the back whispers dirty talk into a payphone; the female bartender smiles on the other end of the line. The dialogue is generic, as if written by a child, and at times doesn't sync up with the actors' mouth movements.

The soundtrack changes moods, none of which fit the visual. The film feels like an alternate reality. The therein presented, almost emotionless acceptance of death is contrasted by the narrative of a father speaking to his son. 'Rose Garden' explicitly criticizes the bigot mixture of family values, American gun laws and societal behavioral patterns in general.

Metamorphosis (2015)

Digital HD video, color, sound, 11'07", Ed. 5 + II A.P.

'Metamorphosis' is a meditation on fear, paranoia and self-importance. Using found-footage from YouTube videos, documentaries and widely recognizable clips from Hollywood cinema and films such as 'James Bond' and 'Scream', Cytter looks at the figure of the villain, and how nightmare and terror can descend into everyday—and historical—realities. Edited with newly filmed footage, a confounding tale exploring transformation unfolds. Autotuned voice-overs mixed with the Kush'n Money instrumental rap beat by Browski Music endow the video with a sinister undertone. Intentionally kitsch, the often low budget style recalls amateur video diaries and home movies—perhaps low in fidelity, but rich in critical provocation. The atmosphere of intrigue she fosters around the characters in her stories, entangled by plots of jealousy, murder, revenge and love, cut to the core of classic cinema or literary templates and encourages a questioning of meaning and the logic, whether chaotic or ordered, that supports it.

Keren Cytter

In 2013 Deweer Gallery presented Cytter's first solo show ('Tutorial') in Belgium.

Keren Cytter's videos have been shown furthermore in solo shows at the Frankfurter Kunstverein, the Kunsthalle Zurich (both 2005), at Kunst-Werke Berlin (2006), MUMOK Vienna (2007), Witte de With, Rotterdam (2008), Tate Modern Turbine Hall ('History in the making' with D.I.E. Now, 2009), at the Moderna Museet, Stockholm and at the Hammer Museum, Los Angeles (both 2010), at the Stedelijk Museum Amsterdam ('Avanlanche', 2011), at the Oakville Galleries, Canada ('Based on a true story') and at Walter Phillips Gallery at the Banff Centre for the Arts, Alberta (both 2012), Kunsthall Charlottenborg, Copenhagen (2014), the Museum of Contemporary Art, Chicago (2015) and Art Cinema OFFoff, Ghent (2016).

Also, Cytter's work has been seen in numerous group show

worldwide including the 53th Venice Biennale.

In 2015, among others Kunstpalais, Erlangen and Gemeentemuseum Helmond showed her works in 'Affekte'; in the same year her work was shown in 'TURN ON', Tel Aviv Museum, Tel Aviv, 'Die kalte Libido', Haus der Kunst, Munich and in 'Creating Realities - Encounters Between Art and Cinema', Pinakothek der Moderne and Museum Brandhorst, Munich.

In 2014 Cytter participated at 'Der Stachel des Skorpions' (The Scorpion's Sting), Museum Villa Stuck, Munich and Institute Mathildenhöhe, Darmstadt, 'High Performance. The JULIA STOSCHEK COLLECTION as guest at the ZKM. Time-based Media Art since 1996', ZKM - Center for Art and Media, Karlsruhe and at 'Skeptical Thoughts on Love', Künstlerhaus Stuttgart, Stuttgart. In 2013 her work was shown during 'Contour 2013 - 6th Biennial of the moving image' in Mechelen. In 2012 Keren Cytter a.o. took part in 'Made in Germany II' at the Sprengel Museum and at the Kunstverein Hanover. In 2011 she showed works at the Solomon R. Guggenheim Museum, New York (in 'Found in translation') and at the Moscow Museum of Modern Art, Moscow (in 'Expanded Cinema'). Witte de With, Rotterdam presented her work in 'Morality' in 2010 and in 2009 she participated at 'The Generational: Younger Than Jesus' in The New Museum, New York.

Deweer Gallery, 2016, exhibition views

Deweer Gallery, 2016, exhibition views

Siren, 2014
Digital HD video, color, sound
14'39"
Ed. 5 + II A.P.

Rose Garden, 2014
Digital HD video, color, sound
8'57"
Ed. 5 + II A.P.

Metamorphosis (2015)
Digital HD video, color, sound
11'07"
Ed. 5 + II A.P.

Open op woensdag, donderdag, vrijdag en zondag van 14:00 tot 18:00, en volgens afspraak
Open on Wednesday, Thursday, Friday, and Sunday from 14:00 until 18:00, and by appointment

DEWEER GALLERY TIEGEMSTRAAT 6A 8553 OTEGEM BELGIUM +32 (0)56 644 893
www.deweergallery.com